

वा०रा०

॥११९॥

वानरमुख्यानांयूथानिहनिष्यामीत्युक्त्वा निरपराधांस्ते नहंतव्याः किंतु रामएव सर्वापराधमूलंहंतव्यइत्याह ॥ नापराध्यंतीति ॥ तेनापराध्यंति स्वतइतिशेषः ॥ किंतु साजातिर्वानरजातिरस्मद्विधानांपुरोद्यानानांविभूषणमलंकारः ॥ ४४ ॥ अतस्तैःसह पुरोधस्यमूलं राघवएवहंतव्यः तस्मिन्हतेसर्वहंतभवति ॥ अतस्तमेवयुधिवधिष्यामि

नापराध्यंतिमेकामंवानरावनचारिणः ॥ जातिरस्मद्विधानांसापुरोद्यानविभूषणं ॥ ४४ ॥ पुरोधस्यमूलंतुराघवःसहलक्ष्मणः ॥ हते तस्मिन्हतंसर्वतंवधिष्यामिसंयुगे ॥ ४५ ॥ एवंतस्यब्रुवाणस्यकुंभकर्णस्यरक्षसः ॥ नादंचक्रुर्महाघोरंकंपयंतइवार्णवं ॥ ४६ ॥ तस्य निष्पततस्तूर्णकुंभकर्णस्यधीमतः ॥ बभूवुर्घोररूपाणिनिमित्तानिसमंततः ॥ ४७ ॥ उल्काशनियुतामेघावभूवुर्गर्दभारुणाः ॥ ससागरवनाचैववसुधासमकंपत ॥ ४८ ॥ घोररूपाशिवानेदुःसज्वालकवलैर्मुखैः ॥ मंडलान्यपसव्यानिबबंधुश्चविहंगमाः ॥ ४९ ॥ निष्पपातचगृध्रोस्यशूलेवैपथिगच्छतः ॥ प्रास्फुरन्मयनंचास्यसव्योबाहुरकंपत ॥ ५० ॥ निष्पपाततदाचोल्काज्वलंतीभीमनिःस्वना ॥ आदित्योनिष्प्रभश्चासीन्नवातिचसुखोनिलः ॥ ५१ ॥ अर्चितयन्महोत्पातानुदितानरोमहर्षणान् ॥ निर्ययौकुंभकर्णस्तुकृतांतबलचोदितः ॥ ५२ ॥ सलंघयित्वाप्राकारंपद्भ्यांपर्वतसन्निभः ॥ सददर्शघनप्रख्यंवानरानीकमद्भुतं ॥ ५३ ॥ तेदृष्ट्वाराक्षसश्रेष्ठंवानराःपर्वतोपमं ॥ वायुनुन्नाइवघनाययुःसर्वादिशस्तदा ॥ ५४ ॥ तद्वानरानीकमतिप्रचंडंदिशोद्रवद्भिन्नमिवाभ्रजालं ॥ सकुंभकर्णःसमवेक्ष्य हर्षान्ननादभूयोघनवद्वनाभः ॥ ५५ ॥ तेतस्यघोरनिनदंनिशम्ययथानिनादंदिविवारिदस्य ॥ पेतुर्धरण्यांवहवःप्लवंगानिरुत्तमूलाइव शालवृक्षाः ॥ ५६ ॥

॥ ४५ ॥ रक्षसः वाक्यंश्रुत्वेतिशेषः ॥ नादंचक्रुः राक्षसाइतिशेषः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ गर्दभारुणाः गर्दभधूमाः ॥ ४८ ॥ सज्वालकवलैः सांगारपिंडैः ॥ ४९ ॥ नयनं वामं ॥ ५० ॥ ५१ ॥ अर्चितयन् अगणयन् ॥ ५२ ॥ तद्वहनक्षमवाहनाभावात् पद्भ्यामिति ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥

यु०कां०

॥११९॥